

Meerwaarde?

Het accountants-
beroep is de laatste
jaren gewend
geraakt aan kritiek
op haar functio-

neren. De samenleving is mondiger dan vroeger en vraagt om hard bewijs dat werkzaamheden voldoen aan kwaliteitsnormen en aan wetten en regels. Dat heeft geresulteerd in verbetering van de kwaliteit van ons vak, het houdt ons voortdurend scherp en dat is goed. Sinds enige tijd wordt echter de meerwaarde van onze werkzaamheden door sommigen in twijfel getrokken. Wat is de toegevoegde waarde van accountantscontrole en de accountantsverklaring? En wat betekent dat voor de toekomst van het accountantsberoep?

Ook de commissie De Wit heeft twijfels geuit over de signaalfunctie die de accountant in haar ogen behoort te vervullen en die soms ontbrak bij de controle van financiële instellingen.

Bij het verschijnen van het tussenrapport van de commissie hebben we als NIVRA duidelijk gemaakt dat we de aan ons gerichte aanbevelingen onderschrijven. Natuurlijk is de totstandkoming van standaarden voor verslaggeving geen zaak die op het bord van de accountant of de AFM ligt. Maar dat laat onverlet dat wij als accountants wel een mening hebben over verslaggevingsregels. We moeten niet aarzelen die uit te dragen, al was het maar om zaken (opnieuw) ter discussie te kunnen stellen. De maatschappij vraagt om transparantie, ook al staat dat wellicht haaks op de weg die eerder met IFRS is ingeslagen.

In april 2010 is tijdens een door het NIVRA georganiseerde rondetafelbijeenkomst in het kader van onze maatschappelijke debatten ook uitgebreid van gedachten gewisseld over verslaggeving, over de meerwaarde van de accountantsverklaring en de inzet daarvan als communicatiemiddel. Daarover wordt ook in dit blad uitgebreid bericht. Ondernemingen moeten in hun verantwoording meer en meer tegemoet komen aan nieuwe eisen die gebruikers aan informatie stellen. Denk aan de verschuiving van aandacht voor de jaarrekening naar kwartaalberichten. Maar ook aan strategische prestatie-indicatoren in het directieverslag. Steeds vaker baseren beleggers hun beslissingen op zulke informatie. Daar moeten we als accountants op inspelen. We zullen de gebruikers van financiële informatie nadrukkelijker voor ogen moeten houden en hun behoefte aan transparantie als belangrijk uitgangspunt hanteren.

Een recente studie van MARC, het onderzoeksinstituut van de universiteit van Maastricht, maakt duidelijk dat ondernemingen en hun stakeholders wel degelijk meerwaarde zien in de auditfunctie. Tegelijk worden er suggesties gedaan voor verbreding van de taak van de auditor, naar terreinen als risk management en het beoordelen van de interne controle. Een enquête onder beleggingsanalisten, door het NIVRA opgezet in samenwerking met de VBA en Eumedion, geeft een vergelijkbaar beeld. Wat hen betreft mag de onafhankelijke positie van de accountant nadrukkelijker worden aangezet. Op 2 juni 2010 zijn we tijdens een gezamenlijk debat met VBA en Eumedion nader op deze materie ingegaan.

Zegt de accountantsverklaring *an sich* nog wel zoveel? Misschien niet, maar op het moment dat hij ontbreekt is Leiden in last. Dat lijkt goed nieuws, maar laat onverlet dat we ook zelf kritisch moeten blijven kijken naar onze toegevoegde waarde, in gesprek moeten zijn met onze stakeholders, de signalen oppikken en hierop acteren.

RUUD DEKKERS

voorzitter

Accountant.nl

Voor eerdere columns en reacties zie Accountant.nl.